

[Oluf Johansen.]

viklinger, dette kunde afstedkomme for Landet, handlet i den Broderskabets Aand, der forbinder og i de tunge Aar forbandt vore to Folk. Det skal vi ikke glemme Sverige, men huske det med Tak i vort Sind.

Jeg forstaar, at mange praktiske Vanskeligheder har gjort sig gældende ved dette Lovforslags Udformning. Man har begrænset den generelle Ordning til at gælde for dem, hvis Naturalisation har fundet Sted mellem 29. August 1943 og 1. Juni 1945, og som inden for en rimelig Tid efter Danmarks Befrielse er vendt tilbage her til Landet. Selv om der kan være flere Tilfælde, hvor Naturalisation har fundet Sted før 29. August 1943, kommer disse altsaa ikke med under den generelle Ordning, men maa søge dansk Indfødsret, hvis de ønsker at generhverve saadan — en Grænse maa der naturligvis være. Man vil vel kunne antage, at Grænsen 29. August 1943 udelukker adskillige, som før denne Dato drog over Vandet, men det er der næppe noget at gøre ved.

Lovforslaget bygger jo paa Overenskomstforhandlinger mellem de to Lande, og hvad Forhandlerne er blevet enige om som rigtigt og praktisk, maa vi andre tage imod med Anerkendelse og bifalde det med Taknemmelighed over for Sverige.

Hvad angaar det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse, skal jeg ikke sige meget. Det er gammel Skik her i Tinget slet intet at sige ved Indfødsretsforslagene første Behandling, men blot at henvise dem til Behandling i et Udvalg. Jeg ønsker imidlertid ved denne Lejlighed at sige, at jeg hilser med Glæde det foreliggende Forslag, der længe har været ventet. Dette første Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse efter Krig, Besættelse og Befrielse betragter jeg som en Due, der kommer tilbage med Oliebladet, det er altsaa Begyndelsen. Det spænder ikke ret vidt, men det er vel ogsaa rigtigt, at fornøden Undersøgelse af Ansøgerne finder Sted, og at man først tager mod dem, som man anser for helt sikre. Der er imidlertid mange, som venter; det er Menneskeskæbner, det drejer sig om, og jeg haaber, at Udvalget i den Tid, det faar til sit Arbejde, kan opnaa positive Resultater for flere end de 92, som Lovforslaget omfatter.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Det radikale Venstres Vegne anbefale de to Lovforslag til hurtig Fremme.

Formanden: Statsministeren har Ordet paa den fraværende Indenrigsministers Vegne.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der er fremsat om Lovforslagene. Jeg forstaar jo, at det er Meningen at henvise dem til Udvalg, hvad formentlig ogsaa er det helt rigtige. Jeg skal derfor ikke gaa ind paa de enkelte Detailspørgsmaal, som er fremdraget, men henvise dem til Behandling i det paatænkte Udvalg og til Drøftelse sammen med den højtærede Indenrigsminister.

Jeg skal blot tilføje, at jeg fuldt og helt kan underskrive de Udtalelser, der er fremsat fra samtlige Ordføreres Side om den Taknemmelighedsfølelse, vi maa nære over for vort Broderland Sverige, for den hjælpende Haand, det ogsaa paa dette Omraade i Besættelsestidens svære Aar rakte os.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Alfred Kristensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4763; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1084).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Alfred Kristensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den forrige paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig Forslag til Lov om Generhvervelse af Indfødsret i visse Tilfælde m. m.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.